

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 października 2018 r. K. K. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od Zespołu Szkół w M. wynagrodzenia za pracę w godzinach nadwymiarowych wypracowanych w roku szkolnym 2016/2017 w wysokości 3500 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 sierpnia 2018 r. oraz kosztami procesu. Jak wskazała, zawarła z pracodawcą pod wpływem błędu porozumienie zwiększające wymiar jej godzin dydaktycznych do 25, choć obowiązywało ją, jako nauczyciela grup sześciolletnich, pensum 22 godzin. Po wykryciu błędu uchyliła się od skutków prawnych złożonego oświadczenia, do tego czasu jednak pracowała tygodniowo trzy godziny ponad ustawowy wymiar godzin dydaktycznych bazując na zapisach porozumienia.

Pozwany Zespół Szkół w M. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od przeciwniczki procesowej kosztów procesu kwestionując skuteczność uchylenia się powódki od skutków prawnych złożonego w ramach porozumienia oświadczenia woli, a w konsekwencji wskazując, że przepracowane godziny dydaktyczne odpowiadały obowiązującej pracownicę normie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony niniejszego procesu pozostają w stosunku pracy od 30 sierpnia 1985r., w tym od 23 maja 1989 r. na podstawie aktu mianowania.

Od 1 września 2009r. powódka pracowała jako nauczyciel oddziału „O” z wymiarem zajęć dydaktycznych 22 godziny tygodniowo.

Niesporne, nadto umowa o pracę – k. 4 cz. B akt osobowych powódki, akt mianowania – k. 23 cz. B akt osobowych powódki, informacja o warunkach zatrudnienia – k. 129 cz. B akt osobowych powódki

W dniu 31 sierpnia 2015 r. K. K. podpisała otrzymany od pracodawcy dokument następującej treści:

„ Na podstawie Art. 42 ust. 3 lp. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r., poz. 191) działając z urzędu, ale za pani zgodą informuję, że od 01.09.2015 roku tygodniowa liczba godzin obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych wynosi 25.”

Niesporne, nadto porozumienie– k. 161 cz. B akt osobowych powódki

Zmiana wymiaru godzin dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nie wynikała ze zmiany obowiązków powódki, która nadal pozostawała nauczycielem oddziału „O”.

Niesporne, nadto informacja o warunkach zatrudnienia – k 162 cz. B akt osobowych powódki

Ustalając arkusz organizacyjny na rok szkolny 2015/2016 dyrektor pozwanego założył, że grupy „O” będą grupami mieszanymi wiekowo tzn. takimi, do których uczęszczać mogą i pięcio- i sześciolatki. Organ prowadzący uznał, że dla nauczycieli takich grup wymiar godzin dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych winien wynosić 25 godzin i tak zostało to ujęte w arkuszu. W efekcie taki wymiar wskazano powódce w dokumencie, który podpisała w dniu 31 sierpnia 2015r.

Analogiczny wymiar pensum dla nauczyciela zerówkowych grup mieszanych przewidziano w kolejnym roku szkolnym 2016/2017.

Uległy również zmianie zasady urlopowe nauczycieli takich grup. Wcześniej korzystali oni z urlopu w okresie wakacji i ferii zimowych, wraz ze zmianą pensum urlop w wymiarze 35 dni miał być wykorzystywany przez nich zgodnie z planem urlopów.

Dowód: arkusze organizacyjne zespołu Szkół w M. – k. 89-90 (koperta) przesłuchanie w charakterze strony K. J. (zapis skrócony – k. 60 w zw. z k. 61), informacje o warunkach zatrudnienia k. 129, 162 cz. B akt osobowych powódki, przesłuchanie powódki (zapis skrócony – k. 59-60 w zw. z k. 61).

Od 21 września 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. K. K. korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia.

Niesporne, nadto wniosek o udzielenie urlopu wraz z zaświadczeniem lekarskim – k. 165-166 cz. B akt osobowych powódki, pismo z dnia 21.09.2015 r. – k. 167 cz. B akt osobowych powódki

W roku szkolnym 2016/2017 powódka była nauczycielem oddziału przedszkolnego „0A”, z założenia przewidzianego dla dzieci pięcio- i sześciolletnich. W praktyce w klasie prowadzonej przez K. K., z 24 uczniów tylko dwoje miało po 5 lat. Pozostałe były sześciolatkami.

Wszyscy uczniowie grupy realizowali taką samą podstawę programową, odpowiednią dla uczniów sześciolletnich.

Dowód: zestawienie uczniów uczęszczających do oddziału „0A” – k. 64, arkusz organizacyjny zespołu Szkół w M. w roku szkolnym 2016/217 – k. 89 (koperta) przesłuchanie powódki (zapis skrócony – k. 59-60 w zw. z k. 61).

Powódka pracowała w roku szkolnym 2016/2017 w wymiarze tygodniowym zajęć dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych prowadzonych bezpośrednio z dziećmi ustalonym w porozumieniu z 2015r. (25 godzin tygodniowo).

Niesporne

K. K. nie wykonywała pracy z powodu choroby albo urlopu wypoczynkowego w okresach: 14 – 17 marca 2017r., 20 – 24 marca 2017r., 13 – 18 kwietnia 2017r.

Niesporne, nadto zestawienie nieobecności – k. 95

We wrześniu 2017r. pełnomocnik powódki przesłał do Gminy M. oświadczenie K. K. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w dniu 31 sierpnia 2015 r. w zakresie zmiany obowiązującej ją liczby godzin dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych na 25, obejmujące wniosek o przywrócenie poprzedniego wymiaru. W oświadczeniu tym powódka wskazała, że treść przedstawionego jej do akceptacji pisma sugerowała, że doszło do zmiany przepisów Karty Nauczyciela w zakresie pensum, co w rzeczywistości nie miało miejsca.

Dowód: pismo pełn. powódki z dnia 5.09.2017 r. – k. 12, oświadczenie powódki z dnia 31.07.2017 r. – k. 13,

Z dniem 1 września 2017 r. K. K. pracującej nadal z grupą „0” zmieniono wymiar zajęć dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych na 22 godziny tygodniowo.

Niesporne, nadto informacja o warunkach zatrudnienia – k. 177 cz. B akt osobowych powódki.

K. K. zwracała się pisemnie do dyrektora pozwanego o udzielenie informacji o przyczynach dokonanej w 2015r. zmiany jej obowiązkowego tygodniowego wymiaru zajęć wraz z wskazaniem podstawy prawnej, jednak jej pytania pozostawały bez merytorycznej odpowiedzi.

Niesporne, nadto pismo z 25.10.2017 r. – k. 11, odpowiedź z 13.11.2017 r. – k. 15, pismo z 13.12.2017 r. – k. 16, odpowiedź z 29.12.2017 r. – k. 17.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2018 r. powódka wezwała pracodawcę do zapłaty do dnia 10 sierpnia 2018r. kwoty 3500 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach ponadwymiarowych w roku szkolnym 2016/2017.

Niesporne, nadto pismo z dnia 6.08.2018 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 22

Pozwany nie zastosował się do wezwania.

Niesporne

Obowiązujący nauczycieli pozwanego w okresie spornym regulamin wynagradzania został określony uchwałą nr (...) Rady Miejskiej w M. z dnia 24 marca 2009r.

Przewidywał on, że wynagrodzenie za jedną godzinę ponadwymiarową ustala się dzieląc stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy) przez miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć, ustalonego dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych (§ 11 ust.1 regulaminu) uzyskiwaną przez przemnożenie odpowiedniego wymiaru godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę (§ 11 ust.2 regulaminu).

Regulamin wskazywał w tabeli miesięczną liczbę godzin dla poszczególnych wymiarów tygodniowych. Dla wymiaru 22 godzin dydaktycznych wychowawczych lub opiekuńczych odpowiadała ona 92 (§ 11 ust.2 regulaminu).

Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe nie przysługiwało za dni, w których nauczyciel nie realizuje zajęć z powodu przerw przewidzianych przepisami o organizacji roku szkolnego, rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia oraz za dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy (§11 ust. regulaminu).

Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe, w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela, w tygodniach, w których przypadają dni ustawowo wolne od pracy, a także w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia, za podstawę ustalenia liczby godzin ponadwymiarowych przyjmuje się obowiązkowy tygodniowy wymiar zajęć określony w Karcie Nauczyciela pomniejszony o 1/5 wymiaru za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy (§11.6 regulaminu)

Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe podlegało wypłacie z dołu (§11 ust. 8 regulaminu)

Dowód: uchwała Rady Miejskiej w M. nr (...) z dnia 24 marca 2009 r. wraz z uchwałą nr (...) z dnia 24 lutego 2011 – k. 65-82.

Wynagrodzenie zasadnicze powódki wynosiło w okresie 1 września 2016r. – 31 grudnia 2016r. 2647 zł miesięcznie, a od 1 stycznia 2017. 2681 zł miesięcznie.

Niesporne, nadto informacja o uposażeniu – k. 145, 175 cz. B akt osobowych powódki

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Czas pracy nauczyciela zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć nie może przekraczać 40 godzin na tydzień (art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela), przy czym w ramach tego czasu nauczyciel obligowany jest m.in. do prowadzenia zajęć dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych bezpośrednio z uczniami (art. 40 ust. 2 pkt 1 wskazanego aktu prawnego). Wymiar takich zajęć określony jest w art. 40 ust. 3 Karty Nauczyciela. Wymiar ten w roku szkolnym 2014/2015 (także wcześniej i później) kształtował się następująco:

- w przypadku nauczycieli przedszkoli z wyjątkiem nauczycieli pracujących z grupami dzieci 6 – letnich – 25 godzin tygodniowo,

- w przypadku nauczycieli przedszkoli i innych placówek przedszkolnych pracujących z grupami dzieci 6 – letnich 22 godziny tygodniowo (pkt 1 i 2 tabeli zawartej w art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela w tym czasie t.j. Dz.U 2014.191 ze zm.)

Pod pojęciem nauczycieli rozumie się zgodnie z art. 3 pkt 1 K. Nauczyciela nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 czyli w tamtym okresie m.in. publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach działających na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (od 1 września 2017r. na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe). Nauczycielom niezatrudnionym w placówkach oświatowych wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 ustawy obowiązkowy wymiar godzin zajęć określa organ prowadzący placówkę (art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela).

Wymiar pensum dla nauczycieli grup przedszkolnych (22 godziny dla nauczycieli grup sześciolletnich i 25 godzin dla nauczycieli grup pozostałych) ukształtowany był na tożsamym poziomie od czasu uchwalenia Karty Nauczyciela. Regulacja ta zaczęła jednak rodzić problemy w związku z kolejnymi reformami przepisów dotyczących wieku gotowości szkolnej. Do zerówek - grup „0” bezpośrednio poprzedzających rozpoczęcie nauki w klasie I powszechnie zaczęły uczęszczać i pięcio- i sześciolatki. W niektórych placówkach oddziały zerowe obejmowały dzieci w jednym wieku, w innych z dwóch roczników. Masowo powstawały oddziały mieszane wiekowo, co skutkowało pojawieniem się problemu z określeniem pensum dla nauczycieli tych oddziałów. Nie została wypracowana w omawianym zakresie jednolita praktyka organów prowadzących placówki oświatowe. Niektóre z tych organów zdecydowały się na podjęcie uchwał, których treść regulowała wymiar pensum nauczycieli grup mieszanych, co nie zawsze było aprobowane przez sądy administracyjne wskazujące, że przepis art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela konstruuje delegację ustawową do uregulowania przez organy prowadzące placówki oświatowe pensum nauczycieli niewymienionych w ust. 3 przywołanego przepisu, zaś wątpliwości dotyczą nauczycieli przedszkolnych tam ujętych. Określanie przez organ prowadzący szkołę pensum tych nauczycieli pracujących z grupami mieszanymi prowadzi do ponownego regulowania materii unormowanej aktem ustawowym, co w rezultacie jest przekroczeniem delegacji ustawowej i jako takie stanowi o rażącym naruszeniu prawa (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 24 maja 2012 r. wydany w sprawie o sygn. IV SA/GI 868/11). W orzecznictwie sądów administracyjnych pojawiało się jednak i stanowisko odmienne, wedle którego Karta Nauczyciela w art. 42 ust. 3 nie wymienia nauczycieli oddziałów przedszkolnych szkoły podstawowej, co nakazuje przyjąć, że organy prowadzące takie placówki (jako podmioty realizujące zadania z zakresu edukacji publicznej jako zadania własne) są uprawnione do uregulowania tej kwestii w drodze uchwały (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 lipca 2016 r. wydany w sprawie o sygn. I OSK 880/16, (...) 2016 nr 6, poz. 106, str. 131).

To ostatnie stanowisko trudno uznać za trafne. Choć bowiem art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela nie wymienia *expressis verbis* stanowiska nauczyciela oddziału przedszkolnego szkoły podstawowej, to jednak obejmuje wyraźnie nie tylko „nauczycieli przedszkoli” ale i „nauczycieli innych placówek przedszkolnych pracujących z grupami dzieci 6-letnich”. Do tej ostatniej grupy zaś zaliczyć można nauczycieli oddziału przedszkolnego utworzonego w szkole podstawowej w celu realizacji programu wychowania przedszkolnego przewidzianego dla 6-latków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2013 r. wydany w sprawie o sygn. III PK 57/12)

Brak jednolitej praktyki w zakresie ustalania pensum nauczycieli grup mieszanych wiekowo (obejmujących pięcio- i sześciolatki) skutkowało ostatecznie nowelizacją art. 42 ust. 7 Karty Nauczyciela dokonaną ustawą z dnia 22 listopada 2018r. o zmianie ustawy - Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 2245). Z dniem 1 września 2019r. do art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela wymienającego pod kolejnymi literami alfabetu grupy, dla których pensum określa organ prowadzący placówkę dodano lit. c, pod którą ujęto nauczycieli przedszkoli i innych placówek przedszkolnych pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze, ograniczając jednak swobodę organu poprzez ustalenie maksymalnej granicy 25 godzin tygodniowo (zmiana taka nie znalazła się w projekcie ustawy, a pojawiła się na dalszym etapie prac legislacyjnych). Zatem w istocie od wprowadzenia zmiany (od 1 września 2019 r.) to organ prowadzący placówkę oświatową określa dla nauczycieli oddziału, do którego uczęszczają i sześciolatki i dzieci młodsze tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć, który nie może przekraczać 25 godzin. Wcześniej jednak takiego uprawnienia nie posiadał. Zresztą z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, by organ prowadzący zespół szkół, w którym zatrudniona była powódka podjął obejmującą okres, którego dotyczy spór, uchwałę regulującą pensum grup „0” mieszanych wiekowo. Z przesłuchania dyrektora pozwanego wynika, iż zostało to uzgodnione między pracodawcą a organem na etapie

przygotowania arkusza organizacyjnego na rok szkolny 2015/2016. To w efekcie prowadziło do przedstawienia powódce porozumienia w kwestii zwiększenia pensum.

W ocenie sądu porozumienie takie jednak skutecznie nie prowadziło do modyfikacji objętej nim materii z uwagi na regulację art. 18 § 1 k.p., zgodnie z którym przepisy umów o pracę i innych aktów, na mocy których powstaje stosunek pracy nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Mniej korzystne regulacje są nieważne (art. 18 § 2 k.p.), a w ich miejsce stosuje się odpowiednie przepisy prawa pracy. Regulacja ta dotyczy również nauczycieli na mocy odesłania zawartego w art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela.

Treść art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela w okresie, za który powódka dochodzi wynagrodzenia za pracę w godzinach ponadwymiarowych, nakazuje przyjęcie, że obowiązujący ją wymiar określony był pod poz. 2 zawartej w przepisie tabeli, dotyczącej nauczycieli grup sześciolatków i wynosił tygodniowo 22 godziny dydaktyczne, opiekuńcze i wychowawcze prowadzone bezpośrednio z dziećmi. Ustawodawca w sposób niebudzący wątpliwości różnicował sytuację nauczycieli przedszkolnych uzależniając wymiar ich tygodniowej liczby obowiązkowych zajęć dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych od tego, czy pracują z dziećmi sześciolatkami czy młodszymi. Zróżnicowanie to trudno tłumaczyć czymś innym niż różnym charakterem pracy tych dwóch grup. Zauważenia wymaga, iż pensum nauczycieli grup dzieci sześciolatków kształtuje się pomiędzy pensum nauczycieli grup młodszych i pensum nauczycieli szkół podstawowych wynoszącym 18 godzin (pozycja 3 w tabeli zawartej w art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela). Wydaje się to wynikać z istoty powierzonych nauczycielom sześciolatków obowiązków. Jak już wskazywano, w dacie wprowadzania regulacji dzieci sześciolatków tworzyły grupy zerówkowe stanowiące poziom przejściowy pomiędzy właściwym przedszkolem a szkołą. Pośredni etap edukacji dzieci sześciolatków przygotowujący je do zmiany trybu i sposobu zdobywania wiedzy, zasadniczo różni się od nauki w grupach przedszkolnych, co rzutowało na różnicowanie pensum nauczycieli sześciolatków (zerówek) i dzieci młodszych. Fakt, iż prowadzone reformy oświaty spowodowały, że do tych grup, do których co do zasady uczęszczały dzieci sześciolatków, dołączyły dzieci pięcioletnie, realizujące ten sam program nauczania, nie może prowadzić do zgoła innej interpretacji przepisów Karty Nauczyciela. Stałoby to w sprzeczności z celem regulacji.

Jak ustalono w toku postępowania dowodowego, klasa „OA”, którą uczyła powódka, złożona była w zasadzie z dzieci sześciolatków. Tylko dwoje uczniów było młodszych, uczyło się jednak w trybie przewidzianym dla grupy zerówkowej. Praca powódki odbiegała od pracy nauczycieli klasycznych grup przedszkolnych, co jednoznacznie kwalifikuje K. K. do nauczycieli pracujących z grupami dzieci sześciolatków, dla których Karta Nauczyciela określała pensum na 22 godziny. Za takim przyjęciem przemawia i późniejsze działanie pozwanego, który zmodyfikował od 1 września 2017r. tygodniowy wymiar godzin dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych obowiązujący powódkę na 22. Przyjęcie, iż do powódki zastosowanie znajduje w zakresie pensum regulacja ustawowa czyniło zbytecznym rozważanie co do skuteczności uchylenia się od skutków złożonego oświadczenia woli.

Skoro w okresie objętym sporem pensum powódki wynosić mogło wedle przepisów ustawowych 22 godziny, to liczba godzin dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych prowadzonych bezpośrednio z uczniami ponad tę wartość stanowiła godziny ponadwymiarowe., bo za takie uważa się zgodnie z art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela przydzielone mu godziny zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin takich zajęć.

Za takie godziny nauczycielowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie (art. 30 ust. 1 pkt 3 Karty Nauczyciela, art. 35 ust. 3 Karty Nauczyciela), którego wysokość kształtuje organ prowadzący w drodze regulaminu (art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela).

Taki regulamin uchwaliła Rada Miejska w M..

Powódka nie przedstawiła szczegółowych wyliczeń swoich należności, pozwany jednak nie wskazywał, by dochodzona pozwem kwota była wyższa niż należna K. K. przy założeniu trafności jej stanowiska co do pracy ponad wymiar przez 3 godziny tygodniowo. Dochodzoną wartość należało więc uznać za niekwestionowaną.

Zresztą analiza przedstawionej dokumentacji co do nieobecności powódki i wysokości jej wynagrodzenia prowadziła do przyjęcia, że dochodzona kwota nie przekracza należnej K. K..

Skoro miesięczna liczba obowiązkowego wymiaru zajęć powódki wynosiła 92 godziny (4,16 x 22 h), to stawka za jedną godzinę pracy ponad wymiar wynosiła dla powódki w 2016r. 28, 77 zł, a w 2017r. 29, 14 zł (wysokość miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego: 92). W okresie 1 września 2016r. – 31 grudnia 2016r. przypada 13 pełnych tygodni pracy, co już daje 1122, 03 zł (13 tygodni x 3godziny x 28,77 zł). W 2017r. do końca sierpnia takich pełnych tygodni jest 27 (z dokumentów nie wynika, by latem powódka korzystała z urlopu), co daje kwotę 2360, 34 zł (27 tygodni x 3 godziny x 29, 14 zł) Dodatkowo należy uwzględnić kwoty należne za te tygodnie, w których wystąpiły dni świąteczne, usprawiedliwiona nieobecność powódki, albo z uwagi na organizację roku szkolnego praca rozpoczynała się lub kończyła w ich trakcie).

Powódka dochodziła odsetek ustawowych od dnia następnego od wskazanego pracodawcy w wezwaniu do zapłaty. Żądanie podlegało zatem uwzględnieniu w całości. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe powinno być wypłacane na podstawie obowiązujących przepisów, a zatem po zakończeniu danego miesiąca, jego wymagalność nie zależy od wezwania do zapłaty. Co oczywiste zatem we wskazanej w pozwie dacie pozwany pozostawał już w opóźnieniu warunkującym obowiązek wypłaty odsetek (art. 481 k.p.c. w zw. z art. 300 k.p.)

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika. Ponieważ żądanie strony powodowej uwzględniono w całości, stronę przeciwną obciążono kosztami procesu, na które składało się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 675 zł, określone zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.)

Zgodnie z art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. (Dz.U. z 2018 r. poz. 300) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Istniejące początkowo wątpliwości związane ze stosowaniem tego przepisu w sprawach z zakresu prawa pracy zostały rozwiane w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 r. I PZP 1/07, w której Sąd ten wskazał, iż sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł obciąży pozwanego pracodawcę kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu. Wysokość kosztów sądowych obciążających pozwanego w niniejszej sprawie odpowiada opłacie stosunkowej 5% wartości przedmiotu sporu określonej przez powódkę (ustalanej zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w dacie wnoszenia pozwu).

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności znajduje oparcie w art. 477² § 1 k.p.c.

Okoliczności objęte ustaleniami faktycznymi w zasadzie pozostawały poza sporem. Autentyczność oraz rzetelność przedstawionych dokumentów, nie nasuwały wątpliwości sądu i nie były podważane przez strony. Zeznania stron korespondowały z dokumentami i pozostawały zasadniczo zbieżne w zakresie mającym znaczenie dla wyniku postępowania.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować (projekt asystent K. M.)
2. (...)

3. (...)

4. (...)